

(Fremsat 22/10 85. Første behandling 5/11 85. Betænkning 23/5 86).

Der var stillet 5 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling

Leif Hermann (SF):

Socialistisk folkeparti og socialdemokratiet har jo stillet nogle ændringsforslag til dette i øvrigt udmærkede beslutningsforslag, som vi – det skal jeg da skynde mig at sige – vil stemme for, uanset at de ændringsforslag, der er stillet, jo nok bliver stemt ned. Det første ændringsforslag, socialistisk folkeparti har stillet, og som er tiltrådt af socialdemokratiet, drejer sig om en præcisering af den såkaldte § 43-problematik. Som det også er fremhævet i bemærkningerne til det radikale venstres beslutningsforslag, har administrationen af bestemmelserne i naturfredningslovens § 43 ikke påkaldt sig nogen særlig positiv interesse. Man måtte altså også ud fra, hvad det radikale venstre har skrevet i bemærkningerne, antage, at man ønskede præcisering af, hvad det var, der var tale om på dette område. Det er baggrunden for ændringsforslaget, sådan som det er skrevet ned i det radikale venstres bemærkninger.

Men derudover har vi også set på den skrivelse, som Det grønne Kontaktudvalg sendte den 16. januar 1986 i forbindelse med den marginaljordsrederegørelse, som miljøministeren gav folketinget. Også i denne skrivelse fremhæves det, at der er problemer med § 43-forvaltningen, og netop på den baggrund og på baggrund af de bemærkninger i beslutningsforslaget, jeg nævnte før, stillede vi ændringsforslaget.

Det forekommer derfor lidt ejendommeligt, at det radikale venstre ikke kan tiltræde et ændringsforslag til partiets eget beslutningsforslag, når dette ændringsforslag dels er i overensstemmelse med beslutningsforslagets bemærkninger, dels i overensstemmelse med en organisation, som det radikale venstre – udadtil i hvert fald – i mange situationer læner sig op ad.

Ændringsforslag nr. 3 vedrører spørgsmålet om indførelsen af naturpligt på arealer, der varigt ønskes genskabt i naturtilstand. Naturpligten ønskes efter ændringsforslaget pålagt som beskyttelseszoner langs vandløb, søer, skove og andre biotoper, der ønskes beskyttet.

Det er igen en præcisering af, hvad der står i beslutningsforslagets eget bemærkningssæt, hvor der under »ad 2« står:

»Der bør . . . iværksættes en planlægning af anvendelsen af disse arealer, ligesom miljøministeren . . . må fremsætte forslag om tilskud til drift og pleje. . . Som eksempel kan nævnes anvendelse af zoner langs vandløb og omkring søer til kreaturgræsning. Disse arealer vil virke som filter for udsvining af næringsstoffer fra landbrugsdriften.«

Det står der i bemærkningerne til forslaget. Vi synes, det var mere rimeligt og mere præcist at få det optaget som egentlige bestemmelser i forslaget.

Med ændringsforslag nr. 4 vedrørende arealer, der udgår af intensiv landbrugsdrift, har vi så ønsket, at den fremtidige anvendelse skal ske efter en samlet planlægning.

Også dette er et ønske fra Det grønne Kontaktudvalg, nemlig at en sådan bestemmelse præciseres, og denne samlede planlægning kunne jo udmærket ske efter de erfaringer, der indkommer efter miljøministerens pilotprojekter på marginaljordsområdet.

Det kunne derfor være meget rart at høre, hvorfor det radikale venstre ikke kan stemme for de ændringsforslag, der turde være en temmelig åbenbar selvfølge dels ud fra partiets eget bemærkningssæt til beslutningsforslaget, dels ud fra de ønsker, de grønne organisationer har givet udtryk for over for os.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2
forkastedes, idet 65 stemte for, 75 imod.

Ændringsforslag nr. 3
forkastedes uden afstemning.